

Która Maria wylała perfumy na stopy Jezusa?

Maria, zwana Magdaleną, nie jest siostrą Łazarza. Jedyne informacje, jakie posiadamy o Marii Magdalenie, to to, że została uwolniona od złych duchów i że była obecna w czasie ukrzyżowania i zmartwychwstania Jezusa, towarzysząc jej matce, Marii.

Która Maria wylała perfumy na stopy Jezusa?

Narracja ewangelisty João

Ewangelista Jan opowiada, że [1] Jezus na sześć dni przed świętem Paschy udał się do Betanii, miasta Łazarza, który był martwy od czterech dni i którego Jezus wskrzesił z martwych (J 12: 1).

Zaproponowano obiad i jak zwykle Marta zaserwowała stół, przy którym byli między innymi Jezus i Łazarz (Łk 10,40; J 12,2).

W pewnym momencie podczas wieczerzy, w obecności uczniów, Maryja wzięła arrátel [1] z bardzo wartościowej maści nardowej i namaściła stopy Jezusa. Następnie przystąpił do osuszania stóp Jezusa swoimi włosami, tak że dom był perfumowany zapachem maści (J 12: 3).

To ta sama Maria, która stała u stóp Jezusa, aby słuchać jego nauk, podczas gdy Marta zajmowała się obowiązkami domowymi (J 11: 2; Łk 10:42).

Narracje ewangelistów Mateusza i Marka

Ewangelisci Mateusz i Marek opowiadają o podobnym wydarzeniu, które dotyczy kobiety, która rozlała perfumy, akt podobny do tego, którego dokonała Maria, brat Łazarza, jednak ta kobieta wylała nard na głowę Jezusa i nie użyła włosów do wysuszenia to.

Ewangelista Marek sytuuje to wydarzenie w czasie jako dwa dni przed Wielkanocą, a zarówno Mateusz, jak i Marek planują to miejsce jako dom Szymona Trędowatego (Mk 14: 1-3; Mt 26: 6-7).

W przeciwieństwie do Jana ewangelisci Mateusz i Marek nie zarejestrowali imienia kobiety, co świadczy o tym, że była obca z kręgu apostołów, ponieważ wszyscy znali Łazarza i jego dwie siostry, Martę i Marię.

Znajomość tożsamości osoby lub jej relacji z inną osobą, która jest dobrze znana, sprawia, że narratorzy nie zapominają o zarejestrowaniu nazwiska osoby. Ewangelista Jan nie wymienia imienia Samarytanki, ponieważ należała do narodu, który nie komunikował się z Żydami, była kobietą i cudzoziemką, dlatego uczniowie nie byli z nią blisko. To, co wyróżniało kobietę, to jej pochodzenie, Samaria, i nieporozumienie między Samarytanami a Żydami, są wystarczająco ważne dla narracji (J 4: 7).

Narracja ewangelisty Łukasza

Łukasz opowiada o innym wydarzeniu z udziałem Jezusa i kobiety, kiedy faryzeusz zaprosił go na posiłek. Kiedy Jezus siedział przy stole, podeszła do niej kobieta, która płacząc, obmyła stopy Jezusa łzami i wytarła je włosami; a potem ucałował i namaścił stopy Jezusa maścią, która była w naczyniu (Łk 7: 37-38).

Faryzeusz, widząc tę scenę, szepnął, mówiąc: „Gdyby był prorokiem, wiedziałby, kto i która kobieta dotknęła go, ponieważ jest grzesznicą” (Łk 7:39). Faryzeusz znał tę kobietę i nazwał ją grzesznicą, ale ewangelista Lucas jej nie znał i jej imię też nie miało znaczenia, ponieważ nie miała żadnego związku z innymi postaciami Nowego Testamentu.

Ewangelie synoptyczne

Czytając ewangelie synoptyczne, można zauważyć, że sześć dni przed świętem Paschy Maria, siostra Łazarza, w mieście Betania, podczas obiadu namaściła stopy Jezusa i wytarła je włosami. Później inna kobieta, której imię nie zostało wyjawione, w domu Szymona Trędowatego wylała ten sam zapach na głowę Jezusa, namaszczając w ten sposób jego ciało (Mt 26: 7 i 12; Mk 14: 3 i 8).

W opowieściach ewangelistów Mateusza i Marka Jezus przebywał w Betanii, w domu trędowatego Szymona, kiedy kobieta wylała mu na głowę kosztowną flakonik perfum. Czyn kobiety wywołał oburzenie uczniów, którzy twierdzili, że perfumy są bardzo drogie i można je rozdawać biednym. Jezus z kolei zgromił uczniów, podkreślając prawo (Pwt 15:11) i że czyn tej kobiety był zwiastunem jej śmierci i grobu oraz że wydarzenie to zostanie zgłoszone wszędzie tam, gdzie ogłoszono ewangelię (Mt 26: 10-13; Mk 14: 6-9).

Jan w swojej Ewangelii mówi, że wydarzenie miało miejsce w Betanii, sześć dni przed Wielkanocą, i że Łazarz był obecny. Wskazuje, że Maria bierze perfumy i namaszcza stopy Jezusa, wycierając je włosami, podczas gdy Marta podawała do stołu, co sugeruje, że obiad odbywał się w domu Łazarza.

Maria, zwana Magdaleną, nie jest siostrą Łazarza. Jedyne informacje, jakie posiadamy o Marii Magdalenie, to to, że została uwolniona od złych duchów i że była obecna w czasie

ukrzyżowania i zmartwychwstania Jezusa, towarzysząc jej matce, Marii.

„I kilka kobiet, które zostały uzdrowione ze złych duchów i chorób, Maria, zwana Magdaleną, z której wyszło siedem demonów” (Łk 8: 2).

Maria Magdalena też nie była grzeszną kobietą, która obmywała stopy Jezusa łzami w domu faryzeusza, jak donosi ewangelista Łukasz. Nie ma żadnych biblijnych podstaw, aby uważać Marię Magdalenę za prostytutkę, grzesznicę lub siostrę Łazarza.

Św. Grzegorz Wielki, który żył prawie 1500 lat, był tym, który błędnie zidentyfikował Marię Magdalenę jako „grzesznicę” z 8 wersetu 2 Łukasza i jako tę samą Marię z Betanii, siostrę Łazarza.

Marias

Ewangelista Jan wyjaśnia, że „kobietą, która namaściła stopy Chrystusa w Betanii podczas obiadu, była Maria, siostra Łazarza (J 11: 2). Jest mało prawdopodobne, aby ewangelista mylił się co do tożsamości osoby, która namaściła stopy Chrystusa i wysuszyła jego włosami, ponieważ znał obie: Marię, siostrę Łazarza i Marię Magdalenę, stąd wynika, że „kobieta, która namaściła stopy Jezusa, jest nie Marii Magdaleny.

Ewangelista Lucas, opowiadając historię kobiety, która w domu faryzeusza myła stopy Jezusa łzami i wycierała je włosami, nawiązuje do Marii Magdaleny jako naśladowczyni Jezusa, z innymi kobietami. Dlatego ewangelista Łukasz znał Marię Magdalenę i nie ma powodu, dla którego pominął jej imię, skoro kobietą, która obmywała stopy Jezusa łzami, była w rzeczywistości Maria Magdalena.

Warto wspomnieć, że wydarzenie, o którym opowiadał umiłowany lekarz, miało miejsce w okolicach Galilei, aw innym czasie

Paschy, a konkretnie Paschy poprzedzającej śmierć Chrystusa. Ostatnia Pascha jest opisana tylko w rozdziale 22, podczas gdy historia kobiety, która podlała stopy Jezusa, została opisana w rozdziale 7 ewangelii Łukasza.

Pomimo podobieństw między historiami opowanymi przez ewangelistów, narracje Mateusza i Marka odnoszą się do tej samej kobiety, która z kolei nie jest Marią, siostrą Łazarza, ani grzesznicą, o której mówi Łukasz.

Różnice między historią, którą opowiadali Mateusz i Marek, a którą opowiadali Łukasz i Jan, sugerują, że historia napisana przez Mateusza i Marka dotyczy kobiety nieznannej apostołom. Wylała cenny balsam na głowę Chrystusa, podczas gdy pozostałe dwie kobiety, Maria, siostra Łazarza i grzesznik, namaściły stopy Chrystusa.

Mateus i Marcos nie wspominają o osobie Łazarza, pomimo ich historycznego znaczenia, ani nie odnoszą się do Marii, siostry Łazarza, kobiety dobrze znanej uczniom.

Chociaż Jezus przebywał w Betanii, zamieszkałej przez Marię i jej siostrę Martę, Jezus jadł obiad w domu Szymona Trędowatego dwa dni przed Wielkanocą, a nie sześć dni, jak mówi ewangelista Jan.

Kobieta, która jest częścią narracji Mateusza i Marka, nie używała włosów do osuszenia stóp Jezusa, po prostu wylała perfumy, co prowadzi do wniosku, że to nie była Maria, siostra Łazarza, ani nawet Maria, który był dobrze znany uczniom.